

MENIGHETSBLAD

FOR ORKDAL PRESTEGJELD

«Når dere søker meg av hele eders hjerte, vil jeg la meg finne av eder»

Nr. 5

MAI 1964

14. årg.

Keiserens nye klær

Har du glemt det?
Hva da?

Eventyret om keiserens nye klær vel.

Klær er på tapetet akkurat nå. En må tenke på blomster som springer ut i nytt skrud i denne skjønne måned mai. Men tilbake til keiserens nye klær, som i grunnen ikke var klær i det heletatt. Keiseren spaserte, som de fleste vet, gjennom gatene under full praktutføring — i bare skjorta.

Nå vel, så luftig et antrekk forskånes vi for å se på gater og vegger. Men sia nevnte hending har keiserens nye klær blant annet stått som bilde for noe som ikke er noen verdens ting verd. Egentlig er det en gammel gjenganger som dukker opp på livets store høgtidsdager. Og djevelen står bakom. Den geniale taskespilleren skyver inn ting som er betydningsløse for innholdet i festen. Men umerkelig blir sinnet opptatt av disse bitingene. De blir hovedting. Og så blir mange innbilt at dette er festen, dette er høgtida. Dermed blir de snytt for det virkelige store. Det største går dem forbi. I stedet står de igjen med — keiserens nye klær. Ikke noe rart at mangen ærlig sjel spør: Hva fikk du ut av det? Var det verdt så stor ståhei?

I et gammelt lokale sto det på et veggskjold:

Finn det beste.

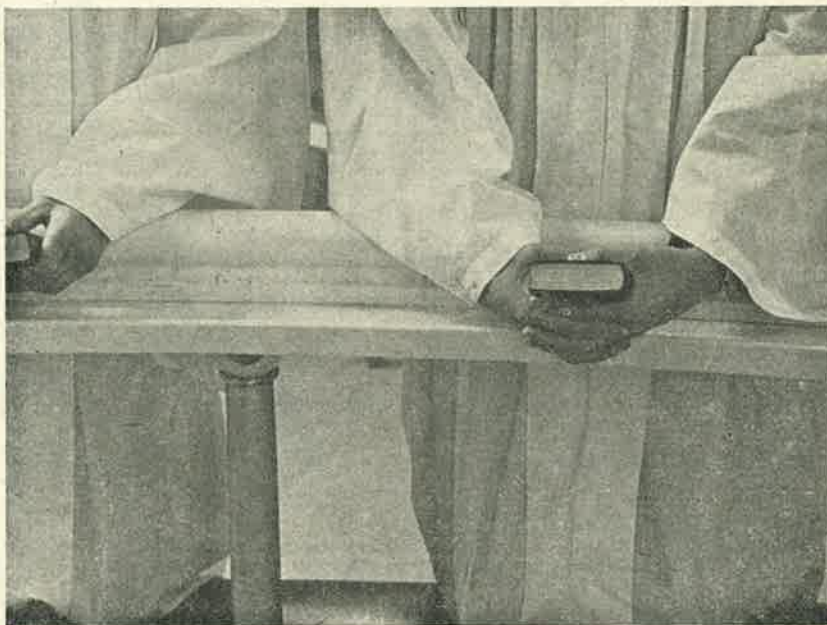
Gi det beste.

Men det beste finner en ikke i keiserens nye klær. Ingen misunner noen et pent kleplagg og et solid måltid. Det er bare ikke hovedsaken; og slett ikke det beste. Livets

store fester blir hva vi gjør dem til. Kristne fester blir der hvor Jesus vigslar festen.

Men da må han få delta. I motsatt fall møter vi den gamle gjengangeren: Keiserens nye klær. Og de er vi enige om: De var verdiløse.

O.

La denne dag o Herre Gud,
For oss velsignet være!
Fra nådens favn støt ingen ut
Av disse våre kjære!

Du ser oss for dig stå,
Vi beder, store, små:
Se, Fader, til oss ned,
Lys over oss din fred

Og la din Ånd oss styrke!

17. mai.

Luk. 1, 50—53.

Gud er attåt

Av kallskapellan Sigurd Ansnes, Verran

Eit gammalt ord seier at «om 100 år er allting glømt». Det er rett ofte som ei livslov at «glemselens slør» har så lett for, jamvel på kort tid, å legge seg over mangt som hender både i eit menneske og ein nasjon sitt liv. Og godt er ofte det. Men like så visst som det finst toppdagar i eit menneske sitt liv, herlege dagar som det står glans av og har evnen til å lyse i minnet gjennom heile livet, så er det og på same måten i ein nasjon sitt liv. Der og er det dagar som ragar opp og skaper fest med herlegdom og glede, dagar som ikkje blir glømt, men som lever og blir til merkedagar i generasjon etter generasjon. 17. mai er nett ein slik dag. Dagen er ikkje glømt av fridomselskande nordmenn, enda om hendingane som skapte dagen som minne — og festdag gjekk for seg for 150 år sidan.

17. mai blir i bygd og by jamt over i landet vårt og elles der det finst nordmenn som har høve til det, innvigd i Guds hus, der folk samlast for å takke og lovsynge Han «som er attåt», Han som og er dette landet sin Herre og Gud.

Før Eidsvollsmennene tok til med sitt viktige arbeid i 1814, var deira samlingsstad Guds hus. Påske-søndag, den 10. april 1814, gjekk landet sine kårne, 112 i talet, til kyrkja på Eidsvoll for der i Guds hus å be om Guds signing over verket. Kristian Fredrik skreiv i dagboka si den kvelden: «Kl. 11 gikk vi til kirken. Foran kirken henvendte jeg mig til Forsamlingen av Nationens Repræsentanter med de Ord, at vi ville gå ind og sammen bede Gud give sin Velsignelse til vort store Værk».

Verket på Eidsvoll tok til i bøn

til Gud! Det var starten til grunnlovsarbeidet. Det er godt å vite at opptakten var slik. I samsvar med dette står og skysskaren sine ord til ein av dei kårne, da han skulle forlate han: «Kva De så enn seier og gjør, så hugs at Gud er attåt». Det er godt at slike ord har gått inn i folket si historie frå eit så viktig år som 1814: *Gud er attåt*.

Vi har all god grunn til å minnast den gode ånda som Eidsvollsmennene var fylt av, ei kristen ånd som dei og let sette sitt stempel på grunnlova vår. Vi minnest nybrottsarbeidet deira med takk. Verket har vore til stor lukke og signing for folk og land.

Derfor er dagen kjær for oss. Og vi stanser opp i takk for det dagen

med sin gave har å gi oss, med takk til Gud for alt godt mot folk og land fram til no, med bøn om at Han må «signe vårt dyre fedreland» og med lovnaden «Ja, vi elsker dette landet».

«Gud, signe dig Norge, mitt delige land»!

NY KIRKETJENER VED ORKDAL KIRKE

Ved en beklagelig feiltagelse ble det gitt feil melding i marsnr. Det var Lars Fandrem som ble tilsatt i kirketjenerstillingen. Han er allerede i full sving, og vi ønsker ham lykke til!

BAREHUS VED MOE KIRKE

Lørdag 2. mai ble det vedtatt på menighetsrådsmøte i dåpssakristiet å gi klarsignal for bårhuset som lenge har vært planlagt. John Lie, Svorkmo har fått antatt sitt anbud. Sammen med byggekomiteen bestående av Jens Indergård, Jørgen Lie og Ingvar Grytdal er han nå igang med byggearbeidene.

„Syttende mai er jeg så gla i —“!

Når hjertet får sin pinse

Vi vet at vi er gått over fra døden til livet. 1. Johs. 1,7.

Den store vending som skjer med oss når hjertet får sin pinse, er den at Jesus selv, og det vi har i ham, ikke lenger er noe problem for oss.

Det var det før. Da var kristendom, gudsforhold, tro, frelse, nåde, hellig Ånd, problemer for oss, — som de jo er problemer fremdeles for mange mennesker. Noen mener at de har gjort seg ferdig med dem, de har lagt dem vekk som uløselige eller ikke verd å beskjefte seg mere med. Andre har dem nærmere eller fjernere inn på livet fremdeles. Men de er uløste. En bruker sine tanker og rådspør seg med andres tanker: Hva er egentlig kristendom, hvordan kan en komme til tro på Gud, på Jesus, på Ånden? Frelse av nåde, — hva menes egentlig med det? Behøver jeg det? Om jeg ikke blir annerledes enn jeg er nå, vil Gud da, — om han er til! — forkaste meg? Er det ikke nok om jeg prøver å gjøre alt så godt som jeg kan? Jeg har ikke slått noen ihjel, jeg har ikke drevet hor eller gjort innbrudd, — er jeg likevel en synder som burde slå seg for sitt bryst og si: Gud, vær meg arme synder nådig? Hvordan kommer en dit at en sier dette om seg selv og bekjenner det for Gud? Hvordan får en syndserkjennelse?

Slik og på mange andre måter spør en. Alt er så problemfylt, det er som det ikke går noen sikker veg fra det en ellers vet og kjenner til og anser som sikkert og pålitelig til dette som har med Gud å gjøre.

Men når hjertet har fått sin pinse, er det merkelige skjedd at nettopp dette som før lå omkring en som problemer, som uklart og uvisst og ikke til å få tak på, det er rykket inn i hjertets sentrum, ja, stundom er det kommet som «et framfarende vær» og fyller likesom hele hjertet så det er som det holder på å sprenges. Er det noe en er sikker på at en har i hjertet, så er det Guds gode og fullkomne gave ovenfra. Nåde og fred i Jesus Kristus er så visst ikke tomme og uvirkelige ord og begreper lenger, men det er blitt den store nye virkelighet.

Nå er det ikke lenger spørsmålet: Hvordan skal jeg finne veg fra det jeg ellers vet og kjenner til i livet og i verden til den ukjente Gud og troens verden? Spørsmålet er nå: Hvordan skal jeg finne veg fra det nye liv som Gud har gjort levende for meg, finne den rette veg ut til og inn til og mellom alle disse mange problematiske ting i tidens og verdens liv?

Vi har det ikke i vår makt å framkalle denne lykkelige vending hos oss selv eller hos andre. Gud gjør det selv i sin time. Men vi skal alle vite at vi er kalt til det, og det kan skje for oss. Vi kan be om det og vite med oss selv at av alle bønner Gud vil høre og bønnhøre, er denne bønningen mest etter Guds hjerte: Bønningen om den Hellige Ånd.

Kan vi ikke også gjøre mere? Er det ikke en motstand, en uvillighet mot Guds klare vilje på et eller annet punkt i ditt hjerte, et «jeg vil ikke», som du kunne oppgi? Det ville være et skritt, kanskje et viktig skritt.

Ta det!

J. Ø. Dietrichson.

For folk i dårlig humør

En ukeavis har rettet en del personlige spørsmål til forskjellige kjente folk. Vi noterer Ingeborg Refling Hagens svar på spørsmålet: Hva gjør De når De er i dårlig humør? Svar: Jeg skammer meg. (Vår Kirke).

MÅNEDENS AKTUELT

Tre punkter skal her berøres. Vi gratulerer først de konfirmanter som den 10. har sin store høytidsdag i Orkanger kirke. Guds signing over de unge og hjemmene deres. Måtte det lykkes å gi dagen det preg av helhet der samlingen i hjem og familiekrets får harmonere med og ligge på linje med høytids-handlingen i kirken.

Det neste vi minner om, er pinsehøytid og nasjonaldag som i år faller sammen. Vi siterer fra Haslum Menighetsblad forrige gang dette var tilfelle, i 1959:

Så skal pinseklokkene kime også i år. På våre breddegrader er pinshøytidsstemning forbundet med gleden over våren og livets frembrytende krefter. Denne gang banker samtidig våre hjerter i takk over vår frihet og nasjonale lykke. For pinsedag og 17. mai faller sammen.

Det gjelder bare at disse ting ikke trekker hver sin vei. Pinsefestens dag og frihetsfestens dag er forenet i almanakken. La dem også forenes i våre hjerter! I en pinsesalme takker vi Gud «for alt på vår mark i tusen år, som grodde til sjeleføde!» Og i fedrelandssangen synger vi: «Norske mann i hus og hytte: TAKK DIN STORE GUD!» Det stemmer godt overens.

L. J. D.

MENIGHETSNYTT

GRENSESTEVNE PÅ RISAN

Det ser ut til å gå i orden med et stevne for folk fra Orkdal og Rindal søndag 7. juni inne på Lomundalslykkja ant. kl. 14—15. Det er en gammel tradisjon som har hvilt noen år nå, med et vår- eller sommerstevne på denne vakre plassen ytterst ute i Orkland. Adskillige krefter vil være med å gjøre det til en trivelig samlingsdag for gammel og ung.

UNGDOMSMUSIKKEN

fra Salem i Trondheim besøker Svorkmo lørdag 9. under sin sangertur i distriktet. Ungdomssekret. Paulsen deltar som taler. Se nærmere bekjentgjørelse.

Den norske Sjømannsmisjon 1864 — 1964

Omkring midten av forrige århundre fikk Gud kalt folk her i landet til å ta opp mange oppgaver som han ville ha løst. Mange ristet nok på hodet av disse nye oppgavene som ble tatt opp. Men i dag er ingen i tvil om at Gud ville gjerningen, og vi gleder oss over at da Herren stilte spørsmålet: Hvem skal jeg sende? — da var det dem som villig sa: Herre, send meg!

Jeg tenker på Det norske Misjonsselskap, stiftet i 1842, jeg tenker på Eilert Sundt, en ung teolog, etter karakterer og evner eslet til et professorat, men sosialt ansvar, ikke minst ønsket om å kunne hjelpe omstreiferne, driver ham ut i et utrettelig arbeide for dem og andre. Jeg tenker på den unge presten Storjohann, som var i Edinburgh for å studere den skotske frikirkes historie. Han får bli til åndelig hjelp for en sjømann. Dermed har Gud vist ham oppgaven, og det førte for pastor Storjohann til ett: Herre, send meg!

Pastor Storjohann begynte nemlig å holde møter for sjøfolk. Under første møtet ble flere grepet av hans forkynnelse. Blant dem var styrmann Jørgen Johansen. Han måtte ha klarhet i sitt gudsforhold. Fra Leith gikk han den lange veien til Edinburgh for å snakke med Storjohann. Styrmannen visste hvilket hus Storjohann bodde i, men «da jeg ikke hadde noe nummer på etasjen og værelset, holdt jeg det gående flere trapper opp. Men nu så jeg at det var umulig å finne frem på den måten. Jen stanset da ved en dør — det var det første sted i huset hvor jeg stanset. Jeg ble stående der meget bedrøvet over ikke å kunne treffe ham jeg søkte etter. Så kom en dame ut av et værelse i min nærhet. Jeg spurte henne til råds. Men idet jeg oppgav Storjohanns navn, ble en dør revet opp

like bak meg — og der sto Storjohann! Han hadde hørt sitt navn nevne inne fra sitt værelse. — Dette møtet glemmer jeg aldri», slutter styrmannen. Og Storjohann glemte det heller ikke — —.

Da Storjohann våren 1864 kom hjem til Bergen, prøvde han først å få Det norske Misjonsselskap interessert i arbeidet for sjøfolkene. Misjonsselskapet mente, som riktig var, at andre måtte løse den oppgaven. Det varte ikke så lenge før Storjohann hadde funnet fram til noen av disse andre, og den 31. aug. 1864 er en flokk menn samlet i lysthuset til sokneprest Walnum, og der ble Den norske Sjømannsmisjon stiftet.

Underlig er det hvordan vi møter de samme navnene i flere forbindelser. Eilert Sundt, som fant sin oppgave blant de hjemløse, var den aller første her i landet som skrev om kirkens ansvar for sjøfolkene. Han hadde nemlig truffet en englander som var her i landet for å lære norsk. Englanderens hadde nok fortalt Sundt om det skrikende behov det var for å ta opp et arbeide blant sjøfolk, og dermed skriver Sundt i «Folkevennen». Walnum-navnet finner vi igjen omkring århundreskiftet i forbindelse med arbeidet for de hjemløse. Sokneprest Walnum hadde nemlig to sønner som var prester, og de gjorde et meget stort arbeide i Norsk misjon for hjemløse.

Den norske Sjømannsmisjon — for 100 år siden ba en mann: «Herre, send meg!» Han fikk gå. Siden fulgte mange etter. Jeg tror vi har

rett til å si at det er med denne bønn arbeidet drives: «Herre, send meg!» Uten tvil er det en oppgave Gud vil ha løst når noen skaper et trygt og godt tilfluktssted der ute hvor vanskene og fristelsene ofte ble så store. Herren vil at ord og sakramenter skal bringes ut, at syke besøkes og at de som kom på avveger, oppsøkes. Oppgavene er mangfoldige, og vi gleder oss over at Sjømannsmisjonen har fulgt kallet. Det er som et eventyr å tenke på at rundt om i de fem verdensdeler har vi nå over 30 sjømannskirker, alle betjent, og noen har en hel stab hjelpere.

Men nå holder vi på å glemme en ting — alle de trofaste støttene her hjemme. Uten trofast arbeide av alle kvinneforeningene i by og bygd, hadde dette veldige arbeidet vært utenkelig. Ved 75-årsjubileet i 1939 ble dette særskilt framhevet i kantaten som da ble oppført. Det som her sies om den norske kvinne, vil si slutte med:

Du hilses i dag av tusener menn,
du trofaste norske kvinne.
Om dager kommer, og år flyr hen -
du bor i hver sjømanns minne.
Vi vet det er du —
som før — så nu —
er sjelen i dette virke,
som reiste vår sjømannskirke.

Til frøet å så Gud kalte en mann.
Han sådde da tiden var inne.
Men til å røkte det, valgte han
den ukjente norske kvinne.
I kjærlighets ånd,
med trofast hånd
det spirende liv i mulden,
hun vernet mot vinterkulden.

Du helliget deg en evighetssak,
du bygget i bønn en kirke.
Det var ei rykkvise skippertak,
men troens og håpets virke.
Fordi du ble ved
i tro å be,
må vinter for våren vike. —
Nu gror det for himmerike.

S.

Helsing til Orkdal Menighetsblad

Må eg få gratulere Orkdal prestegjeld med menighetsbladet: Det er min naboprest frå Høvik, Einar Koren, som sender meg bladet, og det vekker mange minner om gamle dagar. Eg er nok ei røyst frå «gam-melti'n», dei fleste i Orkdal veit nok ikkje om meg, for det er 42 år sidan eg kom til Orkdal, og 32 år sidan eg reiste derifrå. Sidan har eg fare «vide om land», Nedre Stjørdal, Lillehammer (3 år i forvisning under krigen) Øyer i Gudbrandsdalen, og no er eg prest i Ullern i Oslo.

Eg er frå den tida ho «Sigrid-Pær» hadde vasken i Grøtte kyrkje, og var den drivande kraft i misjonsarbeidet, den mest trufaste kyrkjegjengar. Ja, ho var ikkje åleine om det, men ho er av dei gode «gullkristne» som ein aldri gløymer. Ho minner meg om Anna Fanuelsdotter som og var enke og aldri veik frå templet, men tente Gud med bøn og faste natt og dag. Gud velsigne hennar minne. Likeins minnest eg medhjelparane Solhus og Fagerholt med takk i hjarta. Ung og utan mykje erfaring tok eg mine første vaklande steg på prestevegen i deira tid. Dei hadde ekkert mykje å utsette på meg, men dei sa det ikkje, dei kom med oppmuntring og det var godt å vite at dei sat der og ville meg vel. Ja,

eg minnest den rettskafne klokka-ren Bratli, som gjekk så hugheilt opp i si gjerning, og den levande, inspirerande Ingvald Forfang på orgelkrakken. Frå Orkland minnest eg særleg den store, gode klokka-ren Husby, med det mjuke sinn, medhjelparane Bratlie, Asbøl og M. Moe. Det var godt å bli motte-ken i sakristiet søndag morgon av slike gode folk. Frå Orkanger er det gamle medhjelpar Mathiesen, organisten frk. Hoff, og klokkar Sletvold, og sjølv sagt mange, mange andre. «Slekt skal følge slekters gang», men Jesus Kristus er igår og idag den same, ja til evig tid. Det vert klårare for meg for kvar tid at utan lyset frå Han er vi fortapte, både som nasjon og enkeltmenneskje. Eg kan mindre og mindre forstå dei som kan leve og døyt utan Han, og som vil vera med å rive folket vårt og den oppveksande slekt bort frå Han. «Fader, forlat dei, dei veit ikkje kva dei gjer!»

Måtte så vi som veit at Han er vegen, sanninga og livet, halde fast på Han og dei gamle stigar, dei som desse mine gamle vener gjekk. Då kan det i Noreg bli atter dag, og det er då vel det vi alle vil det skal verta.

Venleg helsing til alle gamle vener

Gustav K. Høyem.

MISJONSNYTT

Gutelaget på Ustjåren

hadde basar den 18. april og fekk inn 298 kr. Gutane hadde laga mange fine ting. Dei er flinke til å møte opp til møtene, og er svært ivrige i arbeidet. Laget arbeider for Det Norske Misjonsselskap.

Søndag den 10. mai blir det

Barnas Misjonsdag

på Megård bedehus, Fannrem, kl.16. Barnearbeider Ragnhild Sødal og ein misjonær blir med.

Det blir allsidig program. Brus, solo m.m. blir å få kjøpt.

Alt unntaken

det viktigste?

Her går tusener av pene hverdagsmennesker som hver i sær passer sine ting og gjør sin plikt mot alle, — unntaken mot Gud.

Folk har mange interesser, de kan kanskje likefrem si at intet er dem fremmed, — unntaken bønne og troen.

Folk ordner seg framsynt og klokt med pensjon, livsforsikring og testamente, ja i blant også sin egen begravelse, — alt unntaken livet etter dette.

Folk passer sine legemer og er omhyggelig med god hygiene, sunne boliger, de tenker på søvn og god fordøyelse, på hjerte og mage, på alt — unntagen deres sjel.

(Biskop Bo Giertz).

SIDEN SIST:

April er til ende, måneden med stigende sol og stadige tegn som varsler vår og sommer. Den 1. var det Tenåringstreiff på Svorkmo, denne gang i kafeen på Samfunns-huset. Kallskap. Solli var gjest og taler. Dessuten viste han også en lysbildserie: «Årstidene». I god jord falt også innbydelsen til å delta i St. Hans-feiringen inne ved Frilsjøen! Dagen etter var res. kap. en tur ute i Sølberget. Barnetime for de yngste først på bedehuset og siden møte for voksne. Ved familie-gudstjenesten på Orkanger den 5. var det sang av skolebarn til å begynne med, og ellers deltok store og små fulltonende i den felles menighetssang. Midt i det hele ble tre barn båret til dåpen — en høytidsstund både for de pårørende og for alle som var samlet. — Torsdag 16. hadde kirkeforeningen i Orkland utlovningskveld på Svorkmo misjonshus. Sammen med kakebord på Handelssamlaget om morgenen ble resultatet bortimot 1500 kr. Foreningen vil gjerne uttrykke sin takk til alle, både foreninger og enkeltpersoner, som støttet med gevinster og gaver, og med praktisk hjelp til å avvikle det hele. — Søndag 26. var det sangerbesøk på Orkanger. Orkland mannskor sang både på Aldersheimen og Sjukehuset til glede for eldre og yngre. Takk skal kor og dirigent ha for det. Den 28. var det stor samling i Fannrem. Alle gamle over 75 år var innbudt til gudstjeneste i kirken og ble skaffet skyss fra sine respektive hjemsteder. Etterpå var det kirkekaffe på Aldersheimen der praten gikk livlig og gamle kjennsksbånd ble knyttet på ny. Foreningen «Gry» stod bak det praktiske opplegg sammen med styrerinne og sosialsekretæren i kommunen. Samtlige fortjener takk for initiativet til og utviklingen av det hele. På grunn av påsken ble det to Tenåringstreiff på Svorkmo denne måned. Det siste ble holdt 29. med besøk av ungd.-skolelærer og elever fra Fredly som var ansvarlig for programmet med tale, sang, lysbilder m.m.

GAVER.

Til Orkanger menighetspleie er mottatt fra Gabriel Sletvold, Orkanger, kr. 80,—.

Hjertelig takk.

Eil en som sørger

Vi vet så lite om livet, og ennu mindre om døden — Hva vet i vel om det hele? En dag står vi helt alene og stirrer mot evigheten. Men dagen i dag kan vi dele —

Det er det store ved livet at da kan vi sammen stige mot alle stjerner som lyser. Det er det bitre ved døden at da går den ene foran, mens en står igjen, og fryser —

Det kommer som kastet på oss vi fatter det likesom ikke, og dog har vi alltid visst det — hver gang vi åpnet vårt hjerte for noen, som vi ble gla i — en gang vil være den siste.

Å om jeg kunne løfte sløret fra dine øyne slik at du måtte se det: der, på den annen side, møter vi dem vi elsker. Der er det bare glede —

Hver gang en morgen demrer, hver gang en stjerne faller, hver gang en bølge brister: da er det en på jorden — en av de små jorden — som noe elsket mister.

Ansikt til ansikt med døden blir det så stille rundt meg, blir det så stille i meg. Blomstene står og visner urørt i hjertets have. Ikke en får jeg gi deg.

Her er vi barn, som famler etter en vei i mørket — veien som går mot hjemmet. Kom, legg din hånd i mine. Så vil vi sammen gå den, til vi en dag er fremme.

Ingeborg P. Fougner.

Fadderinstitusjonen trenger fornyelse

Fadderinstitusjonen er en gammel ordning, — kanskje så gammel at den er blitt litt for mye av en sløv vane? Meningen med den er ypperlig, nemlig å skaffe barnet en særlig hjelp framover, ved siden av det foreldrene kan gi. Faddrene skal følge sitt gudbarn med bønn og omsorg.

I den svenske kirke har man i den senere tid begynt å praktisere en ny form for fadderskap, i erkjennelse av at den gamle ordningen godt kan trenge fornyelse.

Det foregår på den måten at presten i samråd med menighetsrådet anmoder skikkede medlemmer av kirken om å påta seg et frivillig

fadderskap, som blant annet bør komme til uttrykk ved at vedkommende besøker barnets hjem og holder kontakt med det fra dåpen av, gjennom regelmessig besøk, for eksempel på dåpsdagen. Naturligvis skjer alt i forståelse med vedkommende hjem og foreldre.

Når barnet er fire år, innbys det for første gang sammen med foreldrene til den første barnegudstjenesten.

— Mon dette forsøk på en fornyelse og utdypning av fadderinstitusjonen også skulle være en god tanke å ta opp i den norske kirke?

Hvordan steller vi med de dødes minne?

Man har sagt at et folks kultur kan måles på deres omsorg for de dødes minne. Her kommer nettopp en vakkert stelt kirkegård inn i bildet i aller første rekke.

Kirkegården som helhet blir oftest stelt pent av vedkommende myndighet. Men det er minst like viktig at alle som har gravsteder på kirkegården, steller disse så de er i god stand og så vakkert holdt som mulig.

Ta en tur til kirkegården akkurat nå i disse vårdagene og forviss deg om at ditt gravsted ikke skjember de dødes hage. Du gjør en god gjerning, med det, både for kirkegården som helhet og for den dødes minne.

Andres nød — ditt ansvar

Med sin enkle appell «Andres nød — ditt ansvar» og med søkelyset rettet på konkrete oppgaver i flere land, starter FLYKTNINGEHJELPEN 1964 opp i slutten av måneden.

Den 30. mai arrangeres et stort åpningsmøte i Oslo, der kampanjen lanseres under beskyttelse av H. M. Kong Olav.

Det Norske Flyktningeråd har satt opp en rammeplan for sitt hjelpearbeid den nærmeste tid, basert på aksjonsresultatet: Minst 1 krone av hver nordmann! Planen omfatter, i samråd med FN's organer for flyktningehjelp, også en rekke misjonsprosjekter i flere land.

Oppmerksomheten vil i kampanjens første fase — 30. mai til St. Hans — særlig bli konsentrert om de armenske flyktingene i Hellas. I den annen aksjonsperiode — siste halvdel av august — er det problemene og hjelpemulighetene i Hong Kong som blir fremhevet.

UNGDOMSGUDSTJENESTER

Søndag 24. kl. 20: Orkdal kirke.

Søndag 31. kl. 20: Orkland kirke.

MENIGHETSBLAD

for Orkdal prestegjeld.

Utgitt av soknerådene i Orkdal.

Kontingent kr. 4,—.

Redaktør:

RES. KAP. EINAR KOREN.

Kasserer:

LÆRER NILS OFSTAD.

For Orkanger:

Anton Hoff og Nik. Konstad.

For Orkdal:

Fru Ingeborg Krogstad Jakobsen.

For Orkland:

Lærer Nils Ofstad.

BØNN for 17. mai

Allmechtige, evige Gud, himmelske Far! Du som styrer folkenes skjebner, vi takker deg fordi du underlig har hjulpet oss da det så mørkest ut, og gitt vårt fedreland frihet og lov og siden rikelig velsignet oss inntil denne dag. Vi ber deg, våk i nåde over vårt folks fremtid, gi oss en enig og gudfryktig ånd, og hjelp oss å fly synden som er folkenes fordervelse, ved din elskede Sønn, Jesus Kristus vår Herre, som med deg lever og regjerer i den Hellige Ånds enhet, en sann Gud fra evighet og til evighet! AMEN.

Landsaksjonen

For Trygg Trafikk

blir avviklet i tiden 4.—17. mai. Alle gode krefter må mobiliseres i kampen mot trafikkulykkene med alle de triste følger disse får. Selv om vi her i Orkdal til en viss grad er på trygg avstand fra de verste trafikkstrøk, har vi all grunn til å til i tide binde an med de trafikkproblemer som er på full fremmarsj også hos oss. — Det ligger nær her i bladet å understreke sammenhengen med det 5. bud: «Du skal ikke slå ihjel» har som sin positive forklaring: Du skal verne livet. Med tanke på trafikken dreier det seg her om et felles ansvar som ingen kan løpe fra. Om du sitter bak rattet, om du kjører motorsykel, scooter eller moped, om du sykler eller går:

Følg trafikkreglene!
Bruk trafikkvett!

Fra Familierådgivningskontoret i Trondhdim

er kommet årsberetning for 1963 med orientering om virksomheten.

Hva kan kontoret hjelpe med?

Så langt som mulig gi hjelp til løsning av familiespørsmål og samlivsproblemer og gi råd ved tilpasseingsvansker og konfliktsituasjoner.

Det kan gjelde behandling av separasjons- og skilsmisssaker, oppdragelsesproblemer, juridiske og økonomiske spørsmål eller problemer av seksuell, religiøs og etisk art.

Hvorledes får man kontakt med kontoret?

Ved personlig fremmøte, skriftlig eller pr. telefon. Tid for samtale kan avtales.

Kontortid: tirsdag kl. 12,30—14
torsdag « 18—19,30
lørdag « 12— 13

Telefon: 28 430.

GAVER til bladet

Retting fra nr. 3: John Fagerholt har gitt kr. 10. Skal være Johan Fagerholt.

ORKLAND:

Ved A. B. Hoston:

Lina og Erling Hoston kr. 10. Valborg og Gunnar Hoseth 10. M. og J. Lium 10. Marit og Anders Hoston kr. 10.

Ved Oddlaug Høston:

Olufine Øyum kr. 10.

Ved John Fagerli:

Jenny og Paul Arlivoll kr. 10. Ingeborg Ofstad 5. Eli og Ola Høve kr. 10.

Ved Nils Ofstad:

Erikka og Sigurd Kvaale kr. 10. Marit og Olav Damli 10. Hanna og Ole Kvernvik 5. Berit og Bernt Svorkdal kr. 5.

Ved Koren:

Gjertrud Neraas kr. 10. Martin Skjelberg 10.

ORKDAL:

Ved I. K. Jakobsen:

Borghild Solemsløkk kr. 10. Karl Strøm 10. Peder Sveeggen 10. T. Gjønnnes 10. Ole K. Bye 10. Berit Skarholt 10. Gyda og Noralf Hestnes 10. Marta og Sigurd Garberg 10. Ole A. Kvaale 10. Anders Aunemo 10. Lektor Hauge 10. K. Melbye 10. S. Nordberg 10. Lava Wormdal 10. Gustav Kjenli 10. Sigrid Lysevold 10. Edv. Almli 5. Anne Viken 5. Arne Eriksen 5. Karen Blokkum 5. Line Sundli 5. Kristian Fossløkk 5. Johan Bakkli 5. Reidun Ljømo 5. Maren Haukli kr. 5.

Ved Gunnar Melås:

Sigv. Gangåssæter kr. 5.

Ved Lars Bonvik:

Anton Reitan kr. 10. Else Vaslag 10. Anton Snøsen 10. Guri Molde 10. Marit Kvakland 5. Nils Hansen 5. Kasper Hassel 5. Lars Husby kr. 5.

ORKANGER:

Ved Olav Olsen:

Erna og Håkon Husby kr. 5. Marit og Jonas Willmann 5. Marie og Martin Monsen 5. Ingebrikt Isdahl 10. Borghild Rønning 10. Odd Kristian Karlsen 10. Johanna Marthinussen 10. Berit og Per Halsen 10.

Ved Nik. Konstad:

C. T. kr. 10. Martha Bye 10. Randi Konstad 10. C. Wold 5. Mali Konstad 5.

UTENBYGDS:

Ved I. K. Jakobsen:

Marie Rø, Nidarvold kr. 10.

Ved Lars Bonvik:

Hj. Vedø, Kapp, Ø. Toten kr. 5.

Ved Koren:

Gjertrud Rønningsbakk, Hospitalsløkka 25, Tr.heim kr. 10. Målfrid Sivertsvik, Hospitalsløkka 25, Tr.heim 10. Solveig Aune Bjerkeset, Furuset, pr. Molde 10. Bjørg Hegstad, Oslo 5. Borgny Nødtvedt, Kristiansund kr. 5.

Ved Oddlaug Høston:

Magne Rye, Ørland kr. 10.

Ved Nils Ofstad:

Marie Sveeggen, Sykehuset, Porsgrunn kr. 25.

Hjertelig takk.

PREIKELISTEN:**10/5, 6. s. e. påske:**

Orkanger kl. 11: Olsen.
 KONFIRMASJON.
 Sølberget kl. 11: Koren.
 Hoston kl. 11: Leergaard.

12/5:

Orkanger kl. 20: Olsen.
 Nattv. for konfirmanter o. a.

17/5, 1. Pinsedag:

Orkdal kl. 11: Leergaard.
 FESTGUDSTJENESTE.
 Of. til I.K.O. og Kirkens
 Nødhjelp.

Orkland kl. 11: Koren.
 FESTGUDSTJENESTE.
 Of. til Nytest. for konfirm.
 og Kirkens Nødhjelp.

Orkanger kl. 10: Olsen.
 Barnegudstjeneste.
 Kl. 12: Olsen. FESTGUDS-
 TJENESTE. Of. til Den
 norske Sjøm.misjon.

18/5, 2. Pinsedag:

Orkdal kl. 11: Olsen.
 Orkland kl. 11: Leergaard.
 Kirkebuss fra Hoston kl. 9,45
 over Monset.
 Orkanger kl. 11: Koren.

24/5, Trefoldighetssøndag:

Orkdal kl. 20: Koren. UNG-
 DOMGUDSTJENESTE.
 Orkanger kl. 11: Leergaard.
 Moe misjonshus kl. 11: Olsen.

31/5, 1. s. e. Tref.:

Orkanger kl. 11: Olsen.
 Stokkhaugen kl. 11: Leergaard.
 Svorkmo misj.hus kl. 11:
 Koren.
 Orkland kl. 20: Koren. UNG-
 DOMSGUDSTJENESTE.

7/6, 2. s. e. Tref.:

Orkdal kl. 11: Olsen. Of. til
 Studio i Kamerun.
 Orkland kl. 11: Koren.
 Orkanger kl. 11: Leergaard.

Gravmonumenter

i alle prisklasser og modeller i før-
 steklasses utførelse kan bestiles hos
 meg.

Monumentene leveres fraktfritt og
 fritt oppsatt.

BERNT GROVEN, Svorkmo.

FRA KILDENE

Jeg er vintreet, dere er grenene.
 Den som alltid er i meg, og jeg i
 ham, han bærer rik frukt; men skilt
 fra meg kan dere ingen ting gjøre.
 Den som ikke blir værende i meg,
 skal bli kastet ut som en gren og
 visne; slike grener blir sanket sam-
 men og kastet på ilden, og de bren-
 ner. Joh. 15, 5-6.

Du renser mitt hjerte
 med ømmeste tukt,
 Og bløder enn grenen,
 den bærer dog frukt,
 Du mener det godt
 med ditt dryppende sår,
 Du har meg så kjær,
 og du best det forstår.

Ja, får jeg kun være
 den minste kvist
 På vintreet ditt,
 Herre Jesus Krist!
 Ditt kors ranskes inn
 av de vinkvister små,
 Og opp til ditt hjerte
 jeg gjerne vil nå.

L. rev. 868, v. 4-5.

SØLVVÆRER

til

**BARNEDÅP BRYLLUP
 KONFIRMASJON**

**JOHN RØHME
 GULLSMED - ORKANGER**

«FAMILIEVEGGEN»

Vi lager forstørrelser etter eldre
 bilder og garanterer fagmessig
 arbeide.

Fotograf Kvarsnes
 postboks 65, Fannrem.

Oppbyggelige bøker
 skaffes på bestilling.

Innramming av bilder
 og bra utvalg i lister.

Anton Ask, Fannrem

SLEKTERS GANG**Døpte**

«La de små barn komme til meg».

Orkland.

5/4: Lena Marit Brattli
 12/4: Bente Myklegård
 26/4: Gunn Magrit Sandvik.

Orkdal

12/4: Knut Eiliv Haug
 19/4: Jan Kåre Krokdal
 26/4: Kristin Fagerholt
 Ann Iren Bakk.

Orkanger.

5/4: Inge Danielsen
 Rune Karlsen
 12/4: Knut Arne Meland.

Vigde**Orkland.**«Vær velsignet og vær til vel-
signelse».

4/4: Kåre Engan og Marit Asbøll.
 25/4: Lars Svorkmo og Torbjørg
 Marie Valstad.

Orkdal.

4/4: Reidar Skjenald og
 Ada Songli.

Orkanger

4/4: Odd Kristian Karlsen og
 Randi Oddveig Sundli.

Døde«Død, hvor er din brodd?
Død, hvor er din seier?»

15/4: Eline Oppøyen f. 1877
 21/4: Oskar Svorkmo f. 1879

Orkdal

5/4: Johan K. Vuttudal f. 1907
 8/4: Hanna Nystykket,
 f. Elverum 1890
 16/4: Kristian Solås f. 1882
 19/4: Berit Ustad, f. Buan 1913.

Orkanger

12/4: Mathilde Sofie Nordvoll,
 født 1899
 13/4: Olaf Olsen, født 1880.

Hoff's begravelsesbyrå

Kister og svøp.

Begravelsesbil.

Gravmonumenter.

Telefon: Orkanger 66.

Svorkmo Prenteverk - Svorkmo.